

Cum sa privim testele de IQ? Ce este IQ-ul? Ce promite IQ-ul?

In general parintii si-ar dori performante cognitive cat mai mari de la copiii lor, inasa, de fapt, un IQ inalt nu este corelat conform studiilor realizate de cercetatori de la Universitati de prestigiu cu nici un avantaj social ci mai degraba cu vulnerabilitati si nevoi speciale care daca nu sunt implinite si fructificate duc copilul spre risc social (din pacate, o pierdere uriasa si pentru ei si pentru societate in general). Sansa copiilor este deci sa fie descoperiti. Pana si Alfred Binet, unul dintre creatorii Testului de IQ a intentionat ca testul creat de el să servească exclusiv pentru a identifica copiii cu nevoi speciale, astfel încât acestia sa poata primi forme adecvate de școlarizare.

Noi dorim sa subliniem: faptul ca un copil participa la un test de IQ este un aspect de apreciat, pentru efortul lui de a sta implicat in sarcina, de a se concentra pe un test care implica un efort mental care il solicita si il stimuleaza in acelasi timp. Mai degraba este de dorit sa ii apreciati acest efort pentru ca participarea la un test este o stimulare si totodata, un plus pozitiv ca efort cognitiv, pentru orice copil. Cercetatorii au descoperit ca acei copii care sunt laudati pentru „abilitati innascute” percepute de parinti sau profesori ca fiind „atribute de succes”, ajung sa isi dezvolte o imagine de sine legata de acest lucru, si nu sunt incurajati de fapt sa munceasca, sa depuna efort, ci ajung sa creada ca totul se datoreaza desteptaciunii lor, ajungand sa fie victimele propriului succes, alegand pe viitor calea fara efort, mai usoara. Copiii incurajati pentru efortul facut (si nu pentru rezultat) s-au dezvoltat mai mult, alegand in viitor situatii si provocari mai mari, din care au invatat, inscriindu-se pe o curba ascendenta fara sa se teama de munca si efortul necesar pentru a se dezvolta.

Paradoxal, deci pentru a contribui la dezvoltarea sanatoasa a copiilor, acestia pot fi apreciati pentru efortul lor si munca lor, la nivelul lor, pentru a progresa, si nu laudandu-le inteligenta!

„Vreau sa aiba un rezultat mare”. Copiii nu sunt capabili sa evidentieze potentialul daca nu se simt in siguranta si nu pot sa se relaxeze. Daca stresati copilul inainte de test, si puneti presiune pentru a obtine un rezultat, nu va obtine un rezultat care sa-i reflecte abilitatile. Acest lucru este elementar. Daca sunt provocati emotional, copiii pot trai emotii puternice, care ii pun in stare de haos mental. In aceste conditii, nu mai poate fi vorba de masurarea niciunui potential si testarea este practic, nula din punctul nostru de vedere. Noi plecam de la premisa ca parintii inteleg ca un test de IQ este doar un test, iar copiii dau teste de IQ pentru a fi descoperiti si pentru a putea fi sustinuti de parinti ulterior cu ceea ce au ei nevoie.

Ce sunt testele de IQ

Daca vreti sa aflati despre istoria testelor de IQ, recomandam cartea „Elementul” (Sir Ken Robinson) paginile 68-79.

Testele IQ sunt limitate in timp si spatiu, si reflecta un status pe moment al masuratorii, depinzand de dinamica de tip gena-mediu si deci, de interactiunile pe care copilul le are. „Mintea si identitatea de sine- care vine din minte - nu este doar modelata prin relatii, este creata prin relatii. Poti astfel realiza ca atunci cand esti izolat, in mod efectiv, cine esti tu, venind din mintea ta - mintea fiind atat ceea ce vine din interior cat si din exterior- este compromis. In mod colectiv, trebuie sa sustinem relatiile copiilor. Relatiile nu sunt glazura de pe prajitura, ele sunt chiar prajitura,, Dr Daniel Siegel

Cercetatorii au estimat ca "pana la 40% din inteligenta unui copil este mostenita (Dr Beben Benyamin, Universitatea Queensland). Intre 60-80% din inteligenta unui copil depinde de mediul de hranire al abilitatilor. Principiul "**nature & nurture**" este fundamental in educatia abilitatilor copiilor, inclusiv in a celor supradotati. **Existenta abilitatilor cat si mediul de hranire a lor, sunt fundamentale. "IQ-ul poate sa scada sau sa creasca de la un an la altul"**. Da, noi putem afirma ca IQ-ul este dinamic, si ca el depinde extrem de mult de mediul in care copilul isi petrece cel mai mult din timp.

Da, putem afirma cele de mai sus, in mod special pentru ca: „*Copiii supradotati merg la scoala si nu intalnesc nimic care sa ii faca sa depuna efort. Cresc mari gandindu-se ca a fi destept inseamna ca nu e nevoie sa muncesti din greu. Si atunci cand pentru prima oara se intalnesc cu ceva cu adevarat dificil se gandesc ca nu sunt destul de destepti.*” Dr Sally Reis Renzulli

E o eroare de gandire sa presupunem ca un creier capabil de o performanta inalta la un moment dat, cum ar fi un test de IQ, intr-un anumit context, va fi neaparat capabil sa reproduca performanta oricand ori se re-creaza contextul si cu atat mai mult cand este „scos din context”. Factorul obiectiv, biologic, felul cum relationeaza social conteaza, si de multe ori se intampla ca nu poate sa obtine nici o performanta. De ce? Pentru ca nu o poate reproduce, totul devenind contextual.

„În mod ironic, Alfred Binet, unul dintre creatorii Testului IQ, a intentionat ca testul să servească tocmai funcției opuse. **De fapt, el l-a proiectat inițial (comisionat din partea guvernului francez) exclusiv pentru a identifica copiii cu nevoi speciale, astfel încât aceștia să poată primi forme adecvate de școlarizare.** El niciodată nu a intenționat ca testul să identifice grade de inteligență sau "Valoare mintală". De fapt, Binet a notat că scala creată de el, "nu permite măsurarea inteligenței, deoarece calitățile intelectuale nu sunt superpozabile, și prin urmare nu poate fi măsurate așa cum suprafețele liniare sunt măsurate. Nici nu a intenționat vreodată să sugereze că o persoană nu ar putea deveni mai inteligentă în timp. "Niste intelectuali actuali", a spus el, [au afirmat] că Inteligența unui individ este o cantitate fixă, o cantitate care nu poate fi mărită. Trebuie să protestăm și să reacționăm împotriva acestui pesimism brutal; trebuie să încercăm să demonstrăm că nu este fondată de nimic". (citată „Elementul”, carte Sir Ken Robinson).

In realitate, in timpurile moderne prin neurostiinta, s-a demonstrat plasticitatea creierului, astfel incat **masurarea unui IQ arata doar un potential la un moment dat**; pedagogia modernă este din ce în ce mai influențată de cercetările de neuro-fiziologice recente ce dau rezultate remarcabile pentru optimizarea acțiunilor în favoarea copiilor pentru a-și dezvolta potențialele. Conform acestor cercetări se poate stabili calitativ faptul că dezvoltarea creierului la copii se face în conformitate cu presiunea informațională a mediului ambient care provoacă utilizarea selectivă a potențialului cerebral.

Care sunt factorii de care depinde rezultatul la un test de IQ?

Orice performanta cognitiva la un test depinde de un mare numar de factori, care se intind de la stari emotive la capacitatea de a intra in starea de a utiliza o abilitate.

Orice masurare, diagnosticare si evaluare a nivelului abilitatilor este orientativa, limitata in timp, si este sensibila la starea emotionala si de sanatate (stres, anxietate, oboseala, etc), precum si la factorii motivationali ai copilului. Datorita specificului situatiei de testare, in cazul unor copii pot chiar sa apara distorsiuni in rezultate datorate stresului sau unei emotivitati crescute. Distorsiuni pot sa apara si in cazul in care copilul prezinta tulburari de atentie sau de concentrare.

Ce masoara un test de IQ?

Un test de IQ masoara capacitatea de a sta in sarcina, la un moment dat, si de a rezolva sarcina, în ordinea crescătoare a dificultății. Sarcinile inseamna itemi de rezolvat, prezentati secvential. Scorurile obtinute de copil la toate subtestele sunt combinate pentru a forma un scor al inteligentei care reprezintă abilitatea copilului, în comparație cu grupul său de vârstă.

CIT-ul sau Coeficientului de Inteligenta Total este deci ca o fotografie a unei abilitati dinamice, si care se dezvolta dinamic.

Centrul Gifted Education. Member ECHA- European Council for High Ability, WCGTC- World Council for Gifted and Talented Children. Partner University of Bucharest, Faculty of Education Sciences and Psychology. International Audit: CEU and Johns Hopkins Carey School of Business

www.giftededu.ro, School of Excellence exclusively dedicated to gifted children

De exemplu, la SON-R, test recomandat copiilor între 2,5 și 7 ani, subtestele pot fi grupate în două tipuri: teste de raționament, de gândire - Categoriile, Analogii, Situații, și teste spațiale, de performanță - Mozaicuri, Puzzle-uri, Pattern-uri. Sunt copii care sunt familiarizați cu ceea ce masoară în fapt testul de tip „Analogii”, pentru că au mai făcut astfel de sarcini, însă nu sunt familiarizați cu celelalte; și acest lucru se datorează în special lipsei stimulilor din acea categorie, ei nefiind susținuți de adulți să intre în astfel de sarcini, nu au încă funcția internă (nu știu cum să abordeze) o sarcină, pentru că n-au mai văzut cum se face, de la nici un adult.

De exemplu, rezolvarea sarcinilor din subtestul Analogii (testul internațional SON-R) implică folosirea raționamentului abstract și deductiv (procesul de raționament din una sau mai multe premise, pentru a ajunge la o anumită concluzie în mod logic). Aceste abilități sunt folosite în viața de zi cu zi în luarea deciziilor și în rezolvarea de probleme logice. Sarcina constă în sortarea unor discuri în două compartimente, pe baza formei și/sau a culorii și/sau a mărimii; rezolvarea unor probleme de analogie aplicând un principiu expus în exemplu de către evaluator.

Sansa unui copil de a fi descoperit pentru abilitățile sale începe pas cu pas. Testarea IQ este o șansă de a fi descoperit și de a fi susținut cu un mediu propice, hrănitor, pentru abilitățile sale.

Stand de vorbă cu adulți supradotați, cărora le este cel mai greu să recunoască că sunt supradotați (în orice fel) aceștia afirmă lucruri despre șansele pierdute după ce au dat un test de IQ când erau copii. Spun ceva de genul: „**as fi vrut ca după ce am dat testul, când eram copil, să se întâmple ceva. Dar părinții mei nu au făcut nimic după.**” Acelea erau timpurile, nu se știa ce este nevoie să fie făcut. Acum trăim în alte timpuri, unde informația este peste tot, și o poți accesa și părinții. Studiile arată că acești copii au nevoi speciale și au asincronie în dezvoltare, prezintă particularități în învățare, au hiperexcitabilitate, și hipersensibilitate. Aceste nevoi speciale îi fac să aibă un traseu școlar și în general, în viață, diferit de normă.

Cu ce se corelează un IQ superior?

Cercetătorii afirmă că în viitor un simplu brain scan va fi suficient pentru a determina IQ (vezi Sanjay Gupta). Acest lucru trebuie să îți spună ceva foarte important: **un IQ superior este corelat cu modificări structurale fizice ceea ce înseamnă și aspecte neurologice particulare care îi fac pe acești oameni să aibă comportamente, emoții și caracteristici de personalitate mult diferite de normă.**

Cercetătorii au făcut numeroase progrese în neuroștiință, aflând implicit ce modificări are creierul copilului supradotat așa că te invităm să le citești [aici](#). **Neînțelegerea acestora face ca IQ-ul să fie un factor de vulnerabilitate într-o societate care și-a stabilit din IQ un idol, fără însă a-i oferi resursele pentru o dezvoltare a personalității și a abilităților în mod echilibrat.** Omul este eminentemente o ființă socială și creierul este eminentemente construit de la nivel bazal să fie bazat pe emoții și relații. Un IQ mare te face tot atât de vulnerabil dacă nu ai și un EQ și SQ pe măsură. Și cred că am spus destule...Descoperirea IQ-ului este primul pas dintr-o luptă personală prin care muncești mai mult pentru a te putea înțelege în întregul potențial și a ști cum să-l folosești. Altfel, riscurile asociate înfloresc și de aceea avem 97% rată socială în rândul oamenilor cu IQ superior. Ti-am dat ceva de gândit?

Despre Miturile copilului supradotat și așa-zisul „avantaj” de a fi „deștept”

Studiind cultura românească observăm că [miturile copilului supradotat](#) promovate de mass media fac ravagii în societatea noastră contemporană; stim că oamenii nu se opresc să studieze nevoile lui, sau nevoile lui de educație diferențiată, sau [cum funcționează creierul lui](#), tributari fiind totuși „credinței” că

Centrul Gifted Education. Member ECHA- European Council for High Ability, WCGTC- World Council for Gifted and Talented Children. Partner University of Bucharest, Faculty of Education Sciences and Psychology. International Audit: CEU and Johns Hopkins Carey School of Business

www.giftededu.ro, School of Excellence exclusively dedicated to gifted children

un IQ superior asigura un avantaj social, si ca asta ii va asigura ceva in societate, ceea ce este o credinta falsa, neconforma cu rezultatele studiilor care nu coreleaza IQ-ul cu nici un avantaj sau reusita sociala marita. IQ-ul este doar o fateta a capacitatii umane si acest IQ este ca un muschi: nefolosit in relatii sociale, neconstruind un creier integrat social (prin relatii cu semenii) si emotional (prin relatie cu propriile emotii) creierul intra in regresie, se dezvolta inegal si dezvolta dezechilibre, apoi, nefiind folosit la capacitate, ci la sub-capacitate, acest fapt conduce la modificari chimice care lasa amprente nedorite asupra dezvoltarii creierului (de exemplu: lipsa dopaminei – datorita lipsei satisfactiei legate de vreo provocare- creierul deci regreseaza, si creeaza compusi chimici care sunt asociati stressului, ducand la anxietate, depresie, blocarea interesului spre invatare, apatie, plictis, lipsa de implicare in sarcina sau la scoala, sau mai rau, la comportamente reactive, distructive – antisociale, sau abandon scolar). Poti citi mai multe despre [dezavantajele sociale ale copiilor supradotati](#) ca si despre [statisticile din domeniu](#).

Referitor la testele de IQ va invitam sa parcurgeti acest citat din [cartea Exceptionalii, de Malcolm Gladwell](#), pe care v-o recomandam cu maxima caldura.

Cartea urmareste sa dezbată promisiunea sociala a IQ-ului:

„Dar există un aspect sensibil. Relația dintre succes și IQ funcționează doar până la un punct. Odată ce cineva a atins un IQ pe undeva în jurul valorii de 120, a avea suplimentar puncte de IQ nu pare să se traducă în nici un avantaj în lumea reală măsurabilă. *

„Este dovedit cu prisosință ca cineva cu un IQ de 170 este mai probabil să gândească bine decât cineva cu IQ-ul de 70”, spune psihologul britanic Liam Hudson „iar acest lucru este valabil și în cazul în care comparația este mult mai strânsă între IQ-ul sa spunem, de 100 și 130. Dar relația pare să se rupa, atunci când cineva caută să facă comparații între două persoane unde ambii au un IQ relativ înalt. Un om de știință cu experiența cu IQ 130 este tot atât de probabil capabil să câștige un Premiul Nobel cum este cineva cu un IQ de 180.”

De asemenea:

“ „Fundamentalistul om de știință pe IQ”-Arthur Jensen a specificat clar în 1980 în cartea sa **Prejudecata în Testare mintală** (p.113) ca „Cele 4 regiuni sociale și personale cele mai importante pentru un prag pe scala IQ-ul sunt cele care diferențiază cu probabilitate mare între persoane care, din cauza nivelului capacității lor mentale generale, pot sau nu pot participa în mod regulat la școală (IQ 50 aproximativ), pot sau nu pot stăpâni subiectele de studiu tradiționale la orice școală elementară (IQ 75 aproximativ), pot sau nu pot avea succes în ce privește pregătirea academică pe curriculum de liceu (IQ 105), pot sau nu pot absolvi un liceu acreditat de patru ani pentru a intra la școala profesională sau Universitate (IQ aproximativ 115). Dincolo de aceasta, nivelul IQ-ul devine relativ neimportant în ceea ce privește aspirațiile profesionale ocupaționale obișnuite și criteriile de succes. Aceasta nu înseamnă că nu sunt diferențe reale între capacitățile intelectuale reprezentate de IQ 115 și IQ 150 sau chiar între IQ 150 și un coeficient de inteligență de 180. Dar diferențele de IQ în această parte superioară a scalei au mult mai puțin implicații personale decât pragurile descrise mai sus și sunt de o importanță mai mică în general pentru succes în sensul popular față de cât sunt de importante anumite trăsături ale personalității și trăsăturile de caracter.”*

Știi care e unul dintre cele mai mari mituri ale copilului supradotat?

Ca oricum "le are" pe toate și că fiind așa de deștept, viitorul îi e asigurat.

Din păcate, lucrurile nu stau deloc așa. În primul rând pentru că nu sunt înțelese nevoile sale speciale, și cu ce comportamente și modificări în educație, consiliere și abordare parentală se corelează. De la modificări structurale în creier (felul cum își folosesc emisferele cerebrale și zone din neocortex) până la hipersensibilitatea lor emotională și hiperexcitabilitatea lor, la nevoile lor speciale de a învăța

diferentiat (si nu e vorba de pregatire la olimpiada cum eronat se intelege in cultura educationala romaneasca) ...noi adultii, avem nevoie sa parcurgem un traseu pentru a ne modifica perceptiile asupra a ce inseamna zona proximei dezvoltari pentru un copil supradotat. <http://giftededu.ro/ce-inseamna-comportament-responsabil-al-unui-parinte/>

Stii care sunt nevoile speciale ale unui copil supradotat?

Copiii supradotati sunt considerati ca avand nevoi speciale. Nevoile lor specifice incep in primul rand de la nevoia de a reduce asincronia intre EQ si SQ si IQ (inteligenta emotionala si sociala corelata cu inteligenta cognitiva, in mod integrat). Acest lucru inseamna capacitatea de a avea relatii sigure, predictabile si sensibile cu adulti si copii unde sa rezolve sarcini din domeniul cognitiv, implicat fiind in sarcina emotionala si relationala. Ce are nevoie sa dezvolte un copil supradotat? De la abilitati si strategii de invatare, lectii de gandire prin dezvoltarea gandirii, dezvoltarea „muschiului” compasiunii, contactul cu propriul corp si contactul cu emotiile din corp, dezvoltarea gandirii corporale si a intuitiei, contactul cu stari de flow si in general, contactul cu propria stare de bine cand isi exercita propria gandire, simtire si propria fiinta in relatie cu altii, pana la a-si exercita creativitatea, capacitatea de a lucra singur cu frustrarea, cu hipersensibilitatea si supraexcitabilitatile, cu perfectionismul prin mecanisme interne de coping, abilitatea de solutionare prin lucrul in echipa, gasirea echilibrului emotional dupa stari conflictuale, dezvoltarea abilitatii de a gasi sens, abilitatii de auto-reflexive – poate cea mai importanta abilitate in contextual supraexcitabilitatilor si hipersensibilitatii lor, dezvoltarea gandirii holistice, de emisfera dreapta, de a vedea intregul si apoi partile; dezvoltarea gandirii adaptative si inovatoare, dezvoltarea abilitatii de a gandi global si cros-cultural, abilitatea de a discerne informatia relevanta dintr-un calup informational mare, capacitatea de transdisciplinaritate (de a gasi solutii si de a intelege concepte si informatii la intersectie intre domenii), capacitatea de utilizare a noilor medii de colaborare. In cele din urma, si nu la urma, extrem de important este contactul cu mentori pe subiecte de pasiune care sa le trezeasca curiozitatea (asa cum s-ar pune seminte intr-un teren fertil, este important cine sunt persoanele care pun primii semintele in solul imaginatiei si curiozitatii fiilor si fiicelor dumneavoastra).

„Copiii nostri supradotati invata mai repede si nu au nevoie sa-si petreaca aceeasi cantitate de timp pentru a invata noi abilitati asa cum au nevoie alti copii. Ceea ce inasa au nevoie este sa invete abilitati de studiu/de invatare: la un moment dat ei vor avea intr-adevar nevoie sa invete ceva, si nu doar sa-l absoarba rapid. Ei pot face acest lucru prin abordarea unor activitati si munci care ii provoaca. Scolile pot face acest lucru intr-o varietate de moduri. Acceleratia este doar una dintre optiuni. „ Lyn Kendall, British Mensa’s Gifted Child Consultant

„Copiii supradotati merg la scoala si nu intalnesc nimic care sa ii faca sa depuna efort. Cresc mari gandindu-se ca a fi destept inseamna ca nu e nevoie sa muncesti din greu. Si atunci cand pentru prima oara se intalnesc cu ceva cu adevarat dificil se gandesc ca nu sunt destul de destepti.” Dr Sally Reis Renzulli

Cel mai mult ne afecteaza pe noi parintii, cand ei nu-si ating potentialul. "Cea mai mare risipa a societatii umane la ora actuala". Dar care sunt premisele ca acesti copii sa fie in contact cu propriul potential si sa-l fructifice? Afla despre Dezvoltarea armonioasa a copiilor supradotati dintr-un [Interviu la Speranta TV](#) si despre [Dreptul la educatie speciala pentru copiii supradotati](#).

Afla mai multe aici:

1. Participa la un Quiz: [Cum recunosc un copil supradotat?](#)
2. Afla despre [Creierul Copilului Supradotat](#)
3. Verifica cel mai important punct de plecare pentru parinti: www.giftededu.ro/aflu
4. Informeaza-te despre [nevoile copilului supradotat](#)
5. Afla ce inseamna [comportament responsabil la un parinte in relatie cu IQ-ul copilului sau](#)

Stii cat de importante sunt emotiile si relatiile in dezvoltarea copilului tau?

Gardner apreciaza de o importanta cruciala capacitatile emotionale si relationale, aflate la baza vietii in opinia sa. El subliniaza: „Multi dintre cei care au un IQ de 160 lucreaza pentru cei cu un IQ de 100, in cazul in care cei dintai au o slaba inteligenta intrapersonala, iar a celor din urma este ridicata. In lumea reala, nu exista o inteligenta mai importanta decat cea interpersonală. Daca n-o ai, nu vei sti cu cine sa te casatoresti, ce slujba sa-ti iei s.am.d. Trebuie sa ne formam copiii la nivelul inteligentelor personale inca din scoli.” (Daniel Goleman, Inteligenta Emotionala).

In conditiile in care cu cat IQ este mai inalt, cu tot atat si intensitatea emotionala este mai ridicata, importanta descoperirii emotiilor si integrarii creierului emotional, pentru a dezvolta capacitati similare la nivel emotional cu cele cognitive, devin un focus de o importanta capitala la copilul supradotat.

Are IQ superior? Stii ce poti face ca sa-l sustii mai departe? Stii ce inseamna asincronia in dezvoltare si cum ii impacteaza viata?

Unul dintre cele mai dureroase si greu de dus aspecte ale supradotarii este asincronia.

Majoritatea oamenilor inteleg perfect ca este cu adevarat o tragedie sa ai o minte de 8 ani intr-un corp de 16 ani. Insa nu intelegem ca este posibil sa ai o minte de 16 ani prizoniera intr-un corp de 8 ani. Si mai dureros, cu cat esti mai inteligent cognitiv, cu cat ai un IQ mai mare, cu atat intensitatea emotionala este mai mare, posibilitatile infinite de haos emotional si tot atat de mare prapastia cu restul lumii. Tot ce se poate trai in exces, supradotatul il va trai in exces. Inclusive emotiile de toate felurile.

Tot atatea momente de deruta, de respingere, de victimizare si reprimare. Copilul supradotat traieste intr-o lume paralela, intensa emotional, unde putini se pot aventura sa intre. Si astfel, copilul supradotat se simte singur in lumea lui, si apoi devine treptat un singuratic, un alien printre noi. Cum il putem ajuta? Sa il sustinem in mod prioritar sa-si dezvolte inteligenta emotionala si sociala. Ceea ce de multe ori ii blocheaza pe oameni de la avea un sentiment ca sunt capabili sa ia in viață decizii bune si sa aiba un succes mai mare cu finanțele, sănătatea sau în relațiile lor este modul în care rezolvam partea cu sentimentele neplăcute. Psihologul Joan Rosenberg dezvaluie de exemplu strategia inovatoare și cheile surprinzătoare pentru a experimenta emoțiile provocatoare, care stau la baza încrederii, puterii emoționale și a capacității de adaptare. Detalii: [click aici](#).

Poate crește potentialul unui copil?

„Formarea rețelelor neuronale care creează cadrul specific de formare a abilităților este direct dependentă de

informația externă socială. Mecanismele de copiere ce acționează la copilul de vârstă foarte mică și mică impulsionează formarea de rețele neuronale pentru neuronii care au specificitate în direcția adaptării evolutive la acel tip de informație. Partea realmente dramatică este că neuronii neutilizați dispar în cazul neutilizării. Astfel în primul an de viață copilul pierde aproximativ jumătate din neuronii cu care s-a născut, pe cei care nu au fost întrebuințați în mecanismele de copiere socială. Acest

mecanism paradoxal face ca mecanismele culturale să devină un factor modelator permanent al personalității și abilităților copiilor. Dacă în primele luni de viață copilul ascultă muzică complexă, calmă, profundă și polifonică, mai târziu acesta va dezvolta caracteristici de personalitate induse de muzică pe care a ascultat-o precum: inteligența complexă, personalitate echilibrată, maturitatea în aprecierea situațiilor, toleranța la diversitate și la ambiguitatea relațiilor multiple.

Dacă informația motrică și senzitivă este complexă și diversă copilul va dezvolta ulterior capacitatea de a remarca detalii fine și similarități comportamentale. În caz contrar, puterea de observație va fi scăzută, ceea ce-i va afecta abilitățile intelectuale sau capacitatea de coordonare în timpul activităților zilnice. Informația senzorială primară induce întărirea rețelelor neuronale în curs de formare în așa fel încât la vârste mici dă amprenta de neșters a personalității. Dat fiind că aceste caracteristici induse de cultura familială și socială se imprimă la vârste la care nu sunt încă formate mecanismele logicii analitice verticale sau laterale, copilul va lua experiența inițială ca pe un set de axiome pe care le va respecta toată viața, fără să le judece. Întregul ansamblu de amprentare culturală este de un dramatism extrem din cauza faptului că tot ce nu este folosit în dezvoltarea personalității este distrus ca inutil și foarte greu mai poate fi recuperat parțial mai târziu. Din această cauză copiii la vârsta școlară au o foarte mare diversitate tipologică corespunzătoare unei mari diversități de stiluri de învățare. Dacă nu sunt respectate stilurile de învățare de către educator, învățător, profesor, aceasta conduce la încetinirea funcționării rețelelor neuronale formate inițial, implicit la sacrificarea acestora și la o descreștere a potențialului intelectual și de dezvoltare a abilităților mentale a copiilor.

Pe de altă parte, tot cercetările de neuro-fiziologice arată că în cazul în care copilul sau chiar adultul este auto-motivat să învețe ceva nou și interesant rețeaua neuronală se poate reface prin adăugarea de noi neuroni obținuți din celule stem ce migrează către zona de maximă solicitare. Astfel pasiunea, bucuria descoperirii noului, aventura cunoașterii și libertatea spargerii granițelor cunoașterii practicate în școală sau individual de către un copil duce la o extraordinară revitalizare a abilităților acestuia și la o creștere puternică a nivelului de potențial mental. Aceste două rezultate arată că influența unor informații vii, interesante pasionante și a unui stil de lucru cald, apropiat, activ și dinamic, novativ și necesar în care feedback-ul cu copiii este permanent și pe plan de comunicare directă naturală de poziții ierarhice, duce la o extraordinară creștere a performanțelor elevilor, inițial posibil sub-utilizați sau greșit orientați, conștienți de propriile limite sau plini de complexe de inferioritate, corespunzătoare de altfel stării reale a matricii neuronale proprii ce a fost puternic traumatizată în timp prin șocuri emoționale sub aspectul lansării noului prin introducerea artificială a unor caracteristici ce nu corespundeau procesului natural de dezvoltare specific vârstei lor și mai ales printr-o impunere forțată a unor șabloane de gândire ce erau contradictorii nevoilor lor de dezvoltare a personalității.” (Formarea potențialelor copilului, prof. Dr Colceag)

Ce inseamna un comportament responsabil al unui parinte dupa ce afla IQ-ul copilului sau

Draga parinte,

Creierul copilului tau se dezvolta doar in relatii sociale, in relatii interpersonale. A spus-o cel mai mare psiholog rus, Lev Semionovici Vîgotski, si o confirma cercetarile actuale in neurostiinta.

„Mintea si identitatea de sine- care vine din minte - nu este doar modelata prin relatii, este creata prin relatii. Poti astfel realiza ca atunci cand esti izolat, in mod efectiv, cine esti tu, venind din mintea ta - mintea fiind atat ceea ce vine din interior cat si din exterior- este compromis. In mod colectiv, trebuie sa sustinem relatiile copiilor. Relatiile nu sunt glazura de pe prajitura, ele sunt chiar prajitura. Sunt chiar esenta.,, Dr Daniel Siegel

Un IQ mare este mai degraba o vulnerabilitate decat avantaj social pentru copilul tau. Foarte pe scurt, copilul tau are asincronie in dezvoltare. Adica IQ-ul sau este mai mare decat EQ-ul si SQ. Pentru ca el sa aiba o dezvoltare normala, trebuie ca acest IQ mare sa fie completat si echilibrat de un EQ si SQ la fel de inalte, cel putin la fel de mari. In aceste conditii, copilul tau cauta in mod natural cu infrigurare **relatii sociale** prin care sa se dezvolte emotional, si rareori gaseste contextele potrivite unde sa o faca. De ce? Il opreste IQ-ul, care devine un obstacol in calea unor nevoi si relatii normale pentru varsta lui. Copilul va esua in a-si construi un creier echilibrat, pentru ca ii lipsesc relatiile stabile si sigure emotional cu copii (pentru ca IQ-ul il impiedica s-o faca cu copii de aceeaasi varsta) si persoane variate social (va relationa mai mult cu oameni mai in varsta, si cu persoane cu care are afinitati sau de rudenie).

Nevoia lui de un mediu social potrivit, este cu atat mai mare cu cat asincronia lui este mai pronuntata, cu cat IQ-ul este mai mare. **Afla parerile specialistilor despre nevoile copilului supradotat in relatie cu parintii sai:**

<http://giftededu.ro/ce-inseamna-comportament-responsabil-al-unui-parinte/>

Mai multe informatii pentru Parinti, ce inseamna scoala Parintilor de copii supradotati, materiale documentare, si despre rata de Succes a educatiei pentru copiii supradotati:

<http://giftededu.ro/scoala-parintilor/>